

**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин

**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**

**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

УДК: 619:616.-07/.08:616.6:636.7/.8

ДІАГНОСТИЧНІ КРИТЕРІЇ ДИЛАТАЦІЙНОЇ КАРДІОМІОПАТІЇ У СОБАК

Піддубняк О.В., кандидат ветеринарних наук, доцент
Білоцерківський національний аграрний університет

Дилатаційна кардіоміопатія (ДКМП) – це захворювання міокарда, яке проявляється розширенням шлуночків серця і, як наслідок, зниженням їх скоротливої здатності. Загалом, кардіоміопатії – це хвороби міокарда незапального характеру, асоційовані з порушенням функції міокарду [1, 2]. Дилатаційна кардіоміопатія характеризується різким розширенням та порушенням скорочувальної функції лівого або обох шлуночків і проявляється лівошлуночковою або бівентрикулярною серцевою недостатністю, тромбоемболічним синдромом, порушенням ритму серця, зокрема функції провідності [3].

Первинна ДКМП є діагнозом виключення, етіологія якої тривалий час залишалась невідомою, тому їх відносили до ідіопатичних хвороб. Багаточисленні праці в області генетики показали вирішальну роль спадкової схильності в розвитку первинної ДКМП у собак [4]. Вторинна ДКМП, за деякими даними, зумовлені порушенням метаболізму Таурину (у кішок) і L-карнітину (у собак). Деякі форми ДКМП розвиваються як ускладнення вірусної інфекції. Ці збудники (віруси парвовірусного ентериту, чуми, корона-вірусної інфекції) часто персистують у кардіоміоцитах тварин, викликаючи на себе імунну реакцію організму [5].

Тому **метою** нашої роботи було вивчення етіології, клінічних симптомів та діагностики дилатаційної кардіоміопатії у собак за різних стадій перебігу.

Матеріалом для дослідження були 8 собак 2–8-річного віку порід доберман, алабай, німецька вівчарка, кане-корсо, пінчер, власники яких звернулися до ветеринарної клініки.

За амнестичними даними було встановлено, що 4 собаки перенесли парвовірусний ентерит, 3 – перехворіли міокардитом і 1 – чумою м'ясоїдних.

У хворих собак виявляли різні стадії перебігу хвороби. За легкої (першої) стадії ДКМП спостерігали стомлювальність за фізичного навантаження, задишку, тахікардію, аритмію, періодичну непритомність, серцевий поштовх був послаблений, дифузний, межі серця зміщені, за аускультатії – 1-й тон слабкий, приглушений, 2-й – помірно акцентований, іноді роздвоєний.

За більш тяжкого перебігу ДКМП (2-а і 3-я стадії) виявляли застій крові в малому і великому колах кровообігу, порушення функції органів, на початку слабовираженими, а потім стійкими ознаками порушень гемодинаміки, водоелектролітного обміну в стані спокою. Клінічно це проявлялося асцитом, миготливою аритмією, застійними явищами в легенях і навіть їх набряком, що проявлявся кашлем, хрипами, тахі- і диспноє. Тони серця приглушені, вислуховувалися систолічні шуми внаслідок відносної недостатності мітрального і тристулкового клапанів у лівій і правій верхівкових ділянках серця, ритм галопу, збільшенням об'єму яремних вен, гідротораксом, набряками, гепатомегалією.

Основним діагностичним критерієм у постановці діагнозу на ДКМП є виявлення змін показників серцевого викиду. За ехокардіографії встановлено розширені порожнини серця лівих його відділів за довгої парастернальної проекції, недостатню силу скороченнями серця, внаслідок надмірної розтягнутості міокарду. Змінюються і показники фракції викиду (процентне співвідношення систолічного об'єму лівого шлуночка до діастолічного), фракція укорочення ЛШ (процентне співвідношення систолічного діаметру лівого шлуночка до діастолічного).

Таким чином, на підставі проведених досліджень встановлено, що дилатаційна кардіоміопатія у собак є ускладненням міокардиту та вірусних інфекцій і проявляється розвитком серцевої недостатності (задишка, тахікардія, аритмія, послаблений серцевий поштовх і перший тон, акцентування другого) та кардіомегалією.

Список використаної літератури

1. Неотложные кардиологические состояния у мелких домашних животных. Диагностика и лечение / Пер. с англ. Сарабьевой Е. – М.: Издательство аквариум, 2017. – С. 92–93.
2. Ханс Г. Ниманд Болезни собак. Практическое руководство для ветеринарных врачей 8изд. / Ханс Г. Ниманд, Петер Ф. Сутер. // Перев. с нем., 2-е издание – М.: Аквариум ЛТД, 2001 – 816с.
3. Современный курс ветеринарной медицины Кирка / Пер. с англ. в двух частях. Часть 2. – М.: ООО Аквариум Принт, 2014. – 709 с.
4. Болезни собак и кошек. Комплексная диагностика и терапия болезней собак и кошек :учебн. пособие / Т.К. Донская; под ред. С.В. Старченкова. – СПб, 2006. – 655 с.
5. Wess G., A. Schulze, V. Butz, J. Simak, M. Killich, L.J.M. Keller, J. Maeurer and K. Hartmann. Prevalence of Dilated Cardiomyopathy in Doberman Pinschers in Various Age Groups. – J. Vet. Intern.Med., 2010; 1–6.